

Sygn. akt III KZ 71/17

POSTANOWIENIE

Dnia 15 lutego 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Przemysław Kalinowski

w sprawie T. G.

po rozpoznaniu zażalenia obrońcy skazanego na zarządzenie przewodniczącego

II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 20 listopada 2017 r. sygn. akt II AKa [...]

w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku

Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 7 listopada 2017 r. sygn. akt IIA Ka [...]

i doręczenia odpisu tego wyroku wraz z uzasadnieniem

postanowił

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Wyrok Sądu odwoławczego w niniejszej sprawie został ogłoszony w dniu 7 listopada 2017 r. po rozprawie apelacyjnej, która miała miejsce w dniu 24 października 2017 r. W tej fazie procesu ówczesnie oskarżony T. G. korzystał z pomocy dwóch obrońców, tj.: adw. P. M. i adw. D. M.. Obaj obrońcy byli obecni na rozprawie w/w terminie i zostali poinformowani o terminie ogłoszenia wyroku, na które się nie stawili. Jeśli chodzi o liczenie biegu terminu do wystąpienia z wnioskiem o sporządzenie uzasadnienia i doręczenie go stronom, to jest niewątpliwe, że w tych konkretnych realiach następuje ono od daty ogłoszenia wyroku i od tej daty biegnie dla stron termin do złożenia wspomnianego wniosku. W tej sprawie termin określony w art. 422 § 1 k.p.k. upływał w dniu 14 listopada 2017 r., co przyznaje sam skarżący.

Tymczasem stosowny wniosek adw. D. M. obrońcy skazanego T. G., dotyczący tej materii, został nadany w dniu 15 listopada 2017 r. (k. – 5368).

Jak wynika z wywodów zażalenia, przedmiotowy wniosek nie został złożony wcześniej, gdyż pracownik kancelarii nie zabrał go na pocztę w celu nadania. Jednak zauważyć należy, że fakt ten nie został uprawdopodobniony w najmniejszym nawet stopniu.

W ocenie Sądu Najwyższego zażalenie wniesione przez obrońcę skazanego T. G. na zarządzenie przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...] – nie mogło zostać uwzględnione na obecnym etapie postępowania. Zaskarżone zarządzenie opiera się na niekwestionowanym fakcie przekroczenia ustawowego terminu do złożenia wniosku o doręczenie odpisu wyroku sądu odwoławczego w tej sprawie wraz z uzasadnieniem. Z wywodów skarżącego wynika natomiast, że obiektywnie istniejący brak zachowania przez niego terminu zawitego, był wynikiem wadliwego – w jego ocenie – działania pracownika jego kancelarii. Niezależnie od zagadnienia obowiązku sprawowania nadzoru przez skarżącego nad działaniami zatrudnianego przezeń pracownika, taka argumentacja przenosi jednak ciężar zagadnienia na płaszczyznę zupełnie innej instytucji procesowej określonej w art. 126 § 1 k.p.k., tj. możliwość ewentualnego ubiegania się o przywrócenie terminu zawitego do wykonania czynności procesowej. Stosownie do dyspozycji § 2 tego przepisu w kwestii przywrócenia terminu orzeka organ, przed którym należało dokonać czynności – w tym wypadku Sąd Apelacyjny w [...].

Natomiast okoliczność podnoszona przez skarżącego nie wskazuje na to, że kwestionowane zarządzenie dotknięte jest zarzucanym błędem w ustaleniach faktycznych, skoro prawidłowo przyjęto, że termin zawity został przekroczony, wobec czego nie wpływa ona na ocenę prawidłowości dotychczasowego rozstrzygnięcia, będącego przedmiotem zażalenia.

Jedynie na marginesie odnotować trzeba, że zamienne traktowanie przez autora zażalenia terminów „wyrok” i „zarządzenie” – w treści zarzutu i wniosku środka odwoławczego – nie świadczy o dołożeniu należytej staranności przy formułowaniu tego pisma procesowego.

Mając to wszystko na uwadze Sąd Najwyższy postanowił, jak na wstępie.